

Infrastrukturdepartementet

i.remissvar@regeringskansliet.se

i.e.remissvar@regeringskansliet.se

E.ON Sverige AB (Publ)

205 09 Malmö
www.eon.se

Besöksadress:
Carl Gustafs väg 1

REMISSVAR

Malmö 2020-05-04

E.ON Sverige AB – yttrande avseende promemorian "Särskilt investeringsutrymme för elnätsverksamhet", (dnr. I2020/00462/E)

E.ON Sverige AB (E.ON) har inbjudits och valt att lämna synpunkter på rubricerad remiss. E.ON står bakom det remissvar som lämnats genom Energiföretagen i Sverige, men utvecklar också våra synpunkter i det följande.

Sammanfattande synpunkter

- E.ON välkomnar det lagförslag som presenteras i promemorian. Vi anser att lagförslaget är konstruktivt och behövs för att fullfölja det lagstiftningsarbete som regeringen initierade genom SFS 2020:73.
- Detta kompletterande lagförslag behövs för att ge elnätsföretagen förutsättningar att möta samhällets förväntningar avseende energiomställningen med mer småskalig produktion i hushållen samt ökande elektrifiering inom industri- och transportsektorerna.
- Vi vill framhålla att möjligheten att använda outnyttjade underskott är en helt avgörande förutsättning för att kunna fullfölja den investeringsplan som E.ON rapporterat in till Ei. Den nya SFS 2020:73 innebär att elnätsägarna förlorat intäktsutrymme som fanns när investeringsplanerna för tillsynsperioden 2020-2023 lades upp.
- Förslaget innebär att det blir möjligt att göra mer investeringar i elnäten i Sverige än vad det skulle varit om förslaget inte genomförs. E.ON har planerat att kraftigt öka investeringarna i elnäten, ca 20 procent högre än

Bankgiro: 5395-9821
PlusGiro: 604148-7
Org.Nr: 556006-8420
Säte: Malmö

föregående tillsynsperiod, vilket krävs för att möjliggöra energiomställning såväl som fortsatt tillväxt.

- Förslaget innebär att det s.k. utnyttjade underskottet bara får användas för investeringar, annars får dessa underskott inte tas i anspråk av elnätsföretagen. Den valda modellen med delningstal för utnyttjande av särskilt investeringsutrymme innebär vidare att elnätsföretagen måste tillskjuta mer medel till investeringar för att få använda utnyttjade underskott, med följd att elnätskunderna alltid får tillgodogöra sig mer investeringar än vad som finns i intäktutrymmet som förslaget skapar.
- För att undvika oklarhet anser E.ON att lagförslagen och dess förarbeten i 5, 6 och 7 §§ måste förtydligas. Det gäller förutsättningarna för beslut om särskilt investeringsutrymme, vilken kapitalbas som investeringarna ska beräknas mot, vad som avses med anslutningsavgifter, hur avräkningen på företagsnivå ska ske samt vilken ansökan som ska ligga till grund för beslutet avseende fördelning av investeringar mellan de olika redovisningsenheterna. Vidare är det viktigt att rätten till investeringsbelopp inte tar ut annan rättighet för elnätsägarna, främst underintäkter från tidigare tillsynsperiod.
- E.ON anser även att implementeringen av lagändringen (inklusive nya föreskrifter) bör vara klar innan Energimarknadsinspektionen (Ei) meddelar sitt tilläggsbeslut för tillsynsperioden 2020-2023.

Historisk hantering av underintäkter och möjlighet till överrullning

Elnätsföretagens nättariffer regleras sedan år 2012 i förhand, baserat på gemensamma regler som infördes inom EU. Till följd av stora osäkerheter förknippade med regleringsmetodiken under den första tillsynsperioden 2012-2015 valde E.ON och andra företag i branschen att vända sig till domstol för att få tydliga riktlinjer. Den juridiska processen pågick under många år och sträckte sig fram till september 2016, då nästkommande tillsynsperiod 2016-2019 redan påbörjats. Utfallet från både Förvaltningsrätten och Kammarrätten visade att den av Ei angivna intäktsramen inte varit i enlighet med ellagen. E.ON hade därmed underdebiterat sina kunder under den första tillsynsperioden. E.ON har under den tid som rättsprocesserna pågått, valt att följa de myndighetsbeslut som fattats av Ei fram till dess att domstol har fastställt en annan tolkning av gällande lagstiftning än den som tidigare gjorts av myndigheten. Förändringar av våra tariffer har därmed gjorts först efter att domstolsbeslut vunnit laga kraft och i enlighet med beslutet. E.ON har bedömt rättsläget för vår tolkning av regelverket som mycket gott under samtliga processer, men vår princip har trots detta varit att inte förändra tariffer på spekulativt sätt i strid med myndighetsbeslut, om än överklagade, av respekt för myndighetsutövningen, rättsprocessen och våra kunder.

En ny juridisk process startade 2017 och hanterade frågan om möjligheten för överrullning av underdebitering till framtida tillsynsperioder. Det medförde ännu en utdragen rättsprocess som inte var klar förrän våren 2019, dvs. i slutet av den andra tillsynsperioden. Utfallet från domstolarna har visat att det finns stöd i ellagen för överrullning av underdebitering till kommande tillsynsperioder, vilket också har varit utgångspunkten för E.ON:s agerande. E.ON har i fråga om synen på möjligheten till överrullning utgått ifrån ett kundperspektiv med ambitionen att fördela ut beloppet som motsvarar underdebiteringen under den första tillsynsperioden på så lång tidsperiod som möjligt för att kunna ge våra kunder en långsiktigt stabil prisutveckling och undvika plötsliga och kraftiga prisförändringar.

För att möta samhällets ökade behov av elnätskapacitet har E.ON gjort bedömningen att investeringarna behöver öka betydligt jämfört med föregående tillsynsperiod, en ökning med ca 20 procent. I inrapporteringen inför beslut om intäktsramar för tillsynsperioden 2020-2023 har E.ON räknat med att kunna använda överrullning av underdebiteringar från den första tillsynsperioden baserat på berättigade förväntningar, vilka också bekräftats genom de domstolsbeslut som vunnit laga kraft. Vårt antagande har även baserats på de förutsättningar som krävs för att leverera de investeringar som behövs för att möta identifierade behov kopplade till energiomställning och tillväxt. Samlat för E.ON:s kunder skulle en överrullning från tillsynsperioden 2012-2015, till de två tillsynsperioderna 2020-2023 och 2024-2027, likväl innebära en sänkning av elnätstarifferna, samtidigt som nödvändiga investeringsnivåer kan upprätthållas.

Genom att SFS 2020:73 trädde i kraft den 1 april 2020, utsläcktes dock möjligheten att använda underskott från första tillsynsperioden, 2012-2015, under den innevarande perioden 2020-2023. Det framgår dock av förarbetena att SFS 2020:73 ska kombineras med bestämmelser som möjliggör för elnätsföretag att använda sådana underskott för investeringar (prop. 2019/20:53, s. 17), vilket också var en förutsättning i riksdagens beslut om att anta lagförslaget. Riksdagen uttalade dessutom i en reservation att regeringen skulle öka framdriften för att säkra investeringar i elnäten. Om kompletteringen – dvs. det nu aktuella förslaget – inte genomförs, rycker det undan förutsättningarna för E.ON:s investeringsplan för tillsynsperioden 2020-2023.

Specifika synpunkter

Övergripande beskrivning av hur E.ON uppfattar promemorians tillämpning

För att få en helhetsbild över promemorians tillkommande beslut och moment i förhållande till existerande regelverk, så har vi nedan sammanställt alla relevanta beslut i kronologisk ordning. Beslut eller moment som tillkommer till följd av promemorians förslag är skrivna med fet text.

- 1) Intäktsram för tillsynsperioden 2020–2023 (enligt Ei:s beslut sommaren-hösten 2019)
- 2) Slutlig intäktsram för och avstämning av tillsynsperioden 2016-2019
 - a) ev. omprövning av intäktsramen för tillsynsperioden 2016-2019,
 - b) Beslut av Ei om slutlig intäktsram för tillsynsperioden 2016-2019, (s.k. avstämningsbeslut, meddelas senast 31 oktober 2020, men kan senareläggas om Ei meddelar detta i förväg, 5 kap 22 § ellagen)
- 3) Avstämning mot verkliga intäkter för perioden och
 - a) vid överskott: minskning av intäktsramen för tillsynsperioden 2020–2023 (5 kap. 27 § ellagen) eller
 - b) vid underskott: särskilt belopp som enbart kan tas ut som ett överskott under tillsynsperioden 2020-2023 (5 kap. 29 § ellagen)
 - c) Om intäktsramen för tillsynsperioden 2016-2019 har höjts enligt 5 kap. 20 § ellagen (tidigare lydelsen) ska höjningen enligt stoppregeln påverka den beräkning som görs enligt 5 kap. 27 § (i fråga om överskott) men inte enligt 5 kap. 29 § ellagen (i fråga om underskott).

- d) Beslut av Ei om eventuellt överskott eller underskott att ta hänsyn till kommande tillsynsperiod (s.k. Tilläggsbeslut)
- 4) **Ev. särskilt investeringsutrymme för tillsynsperioden 2020-2023 (Ansökan och beslut tidigast 2021).**
- 5) Slutlig intäktsram för och avstämning av tillsynsperioden 2020-2023 (tidigast 2024)
- a) omprövning av intäktsramen för tillsynsperioden 2020-2023, innefattande
 - b) ev. fastställande av och höjning av intäktsramen med ett investeringsbelopp,**
 - c) beslut om slutlig intäktsram för tillsynsperioden 2020-2023
 - d) avstämning mot verkliga intäkter för perioden och
 - e) vid överskott: beloppet enligt 3a. ovan förbrukas, därefter minskning av intäktsramen för tillsynsperioden 2024–2027 med ev. överskjutande överskottsbelopp (5 kap. 27 § ellagen) eller
 - f) vid underskott: särskilt belopp som enbart kan tas ut som ett överskott under tillsynsperioden 2024-2027.

Erfarenheten visar att för att förhandsregleringen ska fungera som sådan – och möjliggöra förutsägbara villkor för elnätsföretag och nätkunder – är det av yttersta vikt att förslaget utformas på ett tydligt sätt för att inte addera nya beräknings- eller tolkningsosäkerheter om intäktsramarna. Givet det redan stora antalet beslut och underlag som genereras vid olika tidpunkter, är det också viktigt att förslaget i möjligaste mån inte adderar mer rapportering och administration för Ei eller elnätsföretag.

Särskilt investeringsutrymme (3 -5 §§)

Förutsättningarna för beslut om särskilt investeringsutrymme

Enligt promemorians lagförslag, 3 § tredje punkten, är det en förutsättning för att få ett beslut om särskilt investeringsutrymme att ett beslut enligt 5 kap. 29 § ellagen har fått laga kraft. Även om denna förutsättning i sig framstår som riktig, bör det klargöras när förutsättningarna enligt 3 § tredje punkten anses uppfyllda. Det finns tre tänkbara praktiska scenarier i vilka Ei kommer att fatta beslut vid avstämningen efter tillsynsperioden 2016–2019.

1. Faktiska intäkter under åren 2016-2019 är större än intäktsramen för samma period (dvs. inklusive ökning från tillsynsperioden 2012-2015 enligt 5 kap. 20 § ellagen). Ei ska här besluta om en minskning av intäktsramen för tillsynsperioden 2020-2023 enligt 5 kap. 27 § ellagen och eventuellt om avgift enligt 5 kap. 28 § ellagen.
2. Faktiska intäkter för åren 2016-2019 är större än den ursprungliga intäktsramen för tillsynsperioden 2016-2019, men mindre än den slutliga intäktsramen för samma period (dvs. inklusive ökning enligt 5 kap. 20 § ellagen). Ei behöver här varken besluta om en minskning av intäktsramen för tillsynsperioden 2020-2023 eller besluta om ett belopp utöver intäktsramen som kan tas ut under samma period (eftersom intäktsramen beräknas på olika sätt vid tillämpningen av 27 § ellagen och 29 § ellagen).
3. Faktiska intäkter för åren 2016-2019 är mindre än den ursprungliga intäktsramen för samma period (och en eventuell ökning enligt 5 kap. 20 § ellagen har därmed ej heller utnyttjats). Ei

ska då besluta om ett belopp utöver intäktsramen för tillsynsperioden 2020-2023 som kan tas ut under samma period enligt 5 kap. 29 § ellagen.

I scenario 2, ovan, är det tydligt att det finns ett outnyttjat underskott från första tillsynsperioden, 2012-2015, och E.ON uppfattar det som regeringens avsikt att Ei ska fatta beslut om särskilt investeringsutrymme ifall elnätsföretaget ansöker om det. Så som reglerna i 5 kap. ellagen är utformade är det dock inte helt tydligt att det beslut som Ei fattar efter avstämning kommer att utgöra ett "beslut enligt 5 kap. 29 § ellagen" i detta scenario.

Med anledning av ovanstående anser E.ON att det bör klargöras att 3 § tredje punkten avser ett beslut om avvikelser från intäktsramen enligt 5 kap. 27-29 §§ ellagen och hur dessa avvikelser ska hanteras under innevarande tillsynsperiod, 2020-2023. Då 3 § tredje punkten tar sikte på fall av outnyttjade underskott bör denna öppnare skrivning överensstämma med förslagets syfte. Detta bör lämpligen även klargöras i förarbetena.

Tidpunkten då lagändringarna är implementerade

E.ON anser att det finns en risk att tidpunkten för implementeringen av den nya lagstiftningen i tidsmässigt förhållande till Ei:s beslut avseende avstämning av elnätsföretagens intäkter mot intäktsramen för tillsynsperioden 2016-2019, kan försätta elnätsföretagen i en rättsosäker situation som leder till en ny överklagandeprocess. Detta eftersom SFS 2020:73 blivit gällande före det nu aktuella förslaget. För att säkerställa att Ei:s tilläggsbeslut efter avstämningen, med tillämpning av SFS 2020:73, inte vinner laga kraft innan den kompletterande lagändringen fått effekt, kan det därmed bli nödvändigt för elnätsföretagen att överklaga beslut avseende hantering av underskott från första tillsynsperioden, 2012-2015, för att undvika risk för rättsförlust och osäkerhet på grund av hur befintlig reglering ser ut vid beslutstidpunkten.

Mot denna bakgrund hade det varit värdefullt om implementeringen av lagändringen (inklusive nya föreskrifter) blir klar innan Ei meddelar sitt tilläggsbeslut för tillsynsperioden 2020-2023.

Ökning av intäktsramen med ett investeringsbelopp (6 - 7 §§)

Den ökning av intäktsramen med ett investeringsbelopp, som ska ske i efterhand, är helt avgörande för vad elnätsföretagen faktiskt får ut av de outnyttjade underskotten. Det är därför viktigt att regleringen om beräkning av investeringsbelopp, inklusive eventuella avdrag och begränsningar, utformas på ett tydligt sätt (för förutsebarhet). E.ON anser att 6-7 §§ innehåller delar som är ofullständiga och därmed kan leda till osäkerhet och bristande förutsägbarhet då den nya lagen ska tillämpas.

6 § Förutsättningarna vid avräkning av särskilt investeringsutrymme efter tillsynsperioden

Förslaget innebär att elnätsföretagen ska få möjlighet – under vissa förutsättningar – att använda outnyttjade underskott från tillsynsperioden 2012-2015 till investeringar under de två tillsynsperioderna 2020-2023 och 2024-2027.

Förslaget tycks också innebära att det blir möjligt för elnätsföretag att samtidigt disponera över både ett särskilt investeringsutrymme på grund av outnyttjade underskott från tillsynsperioden 2012-2015

och belopp som får tas ut utöver intäktsramen på grund av beslut enligt 5 kap 29 § ellagen avseende underskott från tillsynsperioden 2016-2019.

Det finns här ett behov av att förtydliga hur dessa belopp ska förhålla sig till varandra. Belopp enligt 5 kap. 29 § ellagen, dvs. underskottet från tillsynsperioden 2016-2019, kan endast användas under en tillsynsperiod, och förfaller därefter om de inte tagits i anspråk. Beroende på avräkningsordningen mellan beloppen, kan beviljande av ett investeringsbelopp enligt promemorians förslag "ta ut" användning av ett belopp enligt 5 kap. 29 §, underskott från tillsynsperioden 2016-2019, så att detta förfaller. Om regleringen får denna effekt ges de berörda elnätsföretagen inte någon verklig möjlighet att tillgodogöra sig de outnyttjade underskotten, eftersom de får "betala" för investeringsbeloppet med förlust av en ekonomiskt likvärdig rättighet. Det behöver förtydligas i förarbetena till promemorians lagförslag hur avräkningen efter kommande tillsynsperiod ska ske och i vilken ordning intäkterna enligt intäktsramen för tillsynsperioden 2020-2023, underskott från tillsynsperioden 2016-2019 och investeringsbelopp för tillsynsperioden anses vara utnyttjade.

E.ON förordar att intäktsramen för tillsynsperioden 2020-2023, enligt ursprungligt beslut, avräknas först. Därefter eventuellt underskott från tillsynsperioden 2016-2019 och slutligen upparbetat investeringsbelopp grundat på det särskilda investeringsutrymmet. På detta sätt riskerar inget företag att gå miste om den regulatoriska möjlighet ellagen föreskriver.

6 §. Delningstalet för utnyttjandet av särskilt investeringsutrymme

E.ON anser att tillämpningen av ett delningstal, som innebär att elnätsföretaget själva ska finansiera 25 procent av gjorda investeringar, är rimlig i syfte att skapa rätt incitament för nödvändiga investeringar i näten men motverka rena överinvesteringar.

Vi ställer oss dock frågande till det motiv för delningstalet som regeringen framför i sin motivering, då det inte angetts varför och enligt oss inte kan finnas någon anledning till att elnätsföretagens finansieringssituation ska påverka hur ett särskilt investeringsutrymme får utnyttjas.

7 § första punkten – "Kapitalbas"

E.ON anser att lagtexten behöver kompletteras, så att begreppet "Kapitalbas" inte blir föremål för tolkning vid tillämpningen i det regelverk som regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, bemyndigas att föreskriva. Hur kapitalbasen kommer att värderas med avseende på tidpunkt för värderingen och tillhörande prisläge, får stora konsekvenser för beräkningen av elnätsföretagens särskilda investeringsbelopp och bör därför tydliggöras i lag och förarbeten.

E.ON anser att det i vart fall bör framgå utifrån vilket datum som kapitalbasens värde ska fastställas. Vi anser att ingångsvärdet på kapitalbasen ska bestämmas utifrån värdet per 2019-12-31, vilket motsvarar ingången till tillsynsperioden 2020-2023. På så sätt kommer detta att utgöra en förutsättning när de detaljerade reglerna ska föreskrivas.

7 § andra punkten – "Anslutningsavgift"

I förslaget beskrivs anslutningsavgiften som en direkt finansiering av en specifik investering, punkten 2 "investeringar som finansierats genom". E.ON anser detta vara en missvisande beskrivning.

Ett elnätsföretag är skyldigt att på skäliga villkor ansluta en kundanläggning till elnätet (3 kap. 6 och 7 §§ ellagen). Den elanläggning som möjliggör anslutningen ägs av elnätsföretaget som, utöver

byggnation, även ansvarar för drift, underhåll, reparation och reinvestering i, alternativt rasing av, elanläggningen. Elanläggningen ingår i elnätsföretagets kapitalbas. Kapitalbasen är en central del i den reglering som säkerställer att en intäktsram beslutas på en nivå som möjliggör täckning för ett elnätsföretags kostnader, inklusive kapitalkostnader från eget och lånat kapital. Intäktsramen anger också taket för de intäkter elnätsföretaget kan ålägga sina kunder att betala som ersättning för elnätsföretagets tjänster.

Anslutningsavgiften är en intäkt och därmed en del av elnätsföretagets intäktsram. Intäktsramen anger nivån för nätverksamhetens samlade intäkter. Merparten utgörs av intäkter för elnätsabonnemang och elöverföring, därefter för anslutning och slutligen diverse övriga intäkter. Intäkterna kan ses som kommunicerande kärl och är alla i samma grad ämnade att skapa skäliga villkor för elnätsföretaget, men med en rättvisande fördelning mellan elnätsföretagets kunder.

E.ON anser därför i första hand att anslutningsavgiften utgör en av många intäkter, inte en direkt finansiering av en specifik investering, och att någon nedsättning av investeringar till följd av anslutningsavgifter inte bör göras.

I det fall avdragskravet ligger kvar, anser E.ON att lagtexten behöver kompletteras, i vart fall med ett uttalande i förarbetena, så att begreppet "Anslutningsavgift" inte blir allt för öppet för tolkning eller oförutsebara ändringar i det regelverk som regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, bemyndigas att föreskriva. Det är särskilt angeläget för elnätsföretagen att det går att förutse hur regleringen kommer att tillämpas, eftersom investeringsbeloppen fastställs efter utgången av den tillsynsperiod beloppen gäller för och elnätsföretagen måste förhålla sig till beloppen redan under tillsynsperioden. Hur detta begrepp definieras kan få en stor inverkan på de investeringsbelopp som elnätsföretagen får beviljat.

De redovisade intäkter elnätsföretagen har, till följd av anslutningar, framgår av den ekonomiska rapport som elnätsföretagen årligen lämnar till Ei och som också revisorsgranskas. Det är normalt dessa belopp som avses med anslutningsavgifter. Lagtexten bör därför kompletteras så att det framgår att det är anslutningsintäkter enligt årsrapporterna som avses när avdraget för anslutningsavgifter ska beräknas.

Möjligheten till avräkning på företagsnivå enligt 7 § relativt kraven enligt 6 §

Enligt förslaget till 7 §, andra stycket, ges elnätsföretag möjligheten att ange hur företagets totala investeringsbelopp ska fördelas mellan olika redovisningsenheter i det fall elnätsföretaget har flera redovisningsenheter.

För sådana elnätsföretag är detta förslag betydelsefullt för att investeringar i elnäten inte bara ska öka, utan även ska kunna prioriteras rätt utifrån var de gör störst nytta för företagets nätkunder. Det är ett naturligt inslag i elnätsverksamheten att så sker, såväl historiskt som i dag. I och med möjligheten att ange fördelningen av investeringsbelopp kan dessa elnätsföretag fortsätta med implementeringen av befintliga investeringsplaner för innevarande tillsynsperiod, investeringsplaner som bestämts i ett rättsläge där de underdebiteringsbelopp som utgör de outnyttjade underskott som lagförslaget tar sikte på, varit möjliga att "rulla över", ta ut och fördela på extra investeringar där det finns behov. Denna del av förslaget minskar således rättsosäkerheten till följd av att regleringen om användning av outnyttjade underskott ändras efter den tillsynsperiod då underskotten uppstått. Med detta undviks

också en risk att regleringen blir alltför begränsande och snedvridande av elnätsföretagens investeringsbeslut.

Förslaget till 7 § är ett exempel på en bestämmelse som måste vara tydlig och förutsägbar eftersom den kommer att tillämpas i efterhand på elnätsföretagens faktiska intäkter och investeringar under innevarande period. Bestämmelsen och dess förhållande till förslaget till 6 § är dock delvis otydlig, framförallt genom en skrivning i promemorian om att investeringsbeloppet – ökningen av intäktsramen i efterhand – inte ska få vara större än elnätsföretagets "investeringar i redovisningsenheten" (s. 13-14).

I det fall 6 § strikt ska tillämpas före 7 § andra stycket och gälla för varje enskild redovisningsenhet enligt nyss nämnda uttalande, skulle möjligheten med egen fördelning på företagsnivå få begränsad effekt eller i värsta fall bli helt meningslös. Eftersom bestämmelserna kommer att tillämpas i efterhand, efter tillsynsperiodens slut, kan redan otydligheten om hur investeringar kan fördelas mellan redovisningsenheter påverka investeringsbeslut. Framförallt finns risk för att nyttiga investeringar, som ryms inom det särskilda investeringsutrymmet, uteblir eller skjuts på framtiden på grund av osäkerhet om huruvida investeringarna kommer att kunna läggas till grund för framtida beslut om investeringsbelopp. Det behöver därför förtydligas i förarbetena hur 6 och 7 §§ förhåller sig till varandra och hur investeringsbelopp får användas i företag som har fler än en redovisningsenhet.

Denna otydlighet kan tas bort genom dels att 7 § andra stycket lyfts upp till ett nytt andra stycke i 6 §, dels att orden "i redovisningsenheten" i 6 § andra stycket punkten 2 stryks. Därmed blir denna regel tillämpbar även på företagsnivå.

7 § andra punkten - "Redovisningsenheter"

E.ON anser att det råder viss otydlighet kring vid vilken ansökan som elnätsföretag med flera redovisningsenheter ska meddela fördelning av investeringsbeloppen mellan de olika redovisningsenheterna. Vid den första ansökan, som sker inom den pågående tillsynsperioden, kan elnätsföretagen bara lämna en uppskattning avseende planerade investeringar. Därför anser vi att ansökan om fördelning av investeringsbelopp bara kan göras i efterhand, dvs. vid fastställande av och ansökan om höjning av intäktsramen med ett investeringsbelopp.

Med vänlig hälsning,

för E.ON Sverige AB

Martin Höhler
VD, E.ON Energidistribution AB
(enligt uppdrag)

Patrik Håkansson
Head of Legal and Compliance,
E.ON Sverige AB
(enligt uppdrag)